

KANCELARIA RADY MIASTA
KRAKOWA
SEKRETARIAT

wpłynęła
dnia: 28.09.21

Nr
Podpis

**ZJEDNOCZENIE
CHRZEŚCJAŃSKICH RODZIN**

www.zchr.pl

Kraków, 8 grudnia 2021 r.

Prezydent Miasta Krakowa
Pan prof. dr hab. Jacek Majchrowski

Przewodniczący Rady Miasta Krakowa
Pan Dominik Jaśkowiec

URZĄD MIASTA KRAKOWA
KANCELARIA MAGISTRATU
Plac Wszystkich Świętych 3/4

Data 2021-12-13 (4)

Nr 13584987,0

URZĄD MIASTA KRAKOWA
KANCELARIA MAGISTRATU
Plac Wszystkich Świętych 3/4

Data 2021-12-13 (4)

Nr 13584987,0

P E T Y C J A

w sprawie podjęcia przez Radę Miasta Krakowa uchwały w sprawie przyjęcia „Karty Praw Rodziny”

UZASADNIENIE

Zjednoczenie Chrześcijańskich Rodzin wnosi o przejęcie przez Radę Miasta Krakowa „Karty Praw Rodziny”.

PROJEKT

Uchwała nr / / 2022

Rady Miasta Krakowa
z dnia 2022 r.
w sprawie przyjęcia przez Miasto Kraków
Karty Praw Rodziny

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 7 ust. 1 pkt 6a, pkt 8 i pkt 16 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 1990 Nr 16 poz. 95; t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696, 1815.) oraz § Statutu Miasta Krakowa stanowiącego załącznik do uchwały Nr / / Rady Miasta Krakowa z dnia r. w sprawie uchwalenia Statutu m.st. Warszawy (Dz. Urz. Woj. poz. z późn. zm.) – uchwała się, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się „Kartę Praw Rodziny”, zatwierdzoną przez Świętego Jana Pawła II w 1983 roku, jako moralną i etyczną podstawę dla funkcjonowania samorządu na terenie Miasta Krakowa stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kraków.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Celem złożonej propozycji uchwały Rady Miasta Krakowa jest urzeczywistnienie potwierdzonej przez ustrojodawcę w preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „zasady pomocniczości umacniającej uprawnienia obywateli i ich wspólnot” poprzez wzmocnienie rodziny jako podstawowej wspólnoty społecznej oraz zapewnienie jej ochrony przed wpływami ideologii podważających jej autonomię i tożsamość. Założyciele Wspólnoty Europejskiej Robert Schumann, Konrad Adenauer, Alcide De Gasperi i inni nie tylko budowali Europę Ojczyzn, ale już wówczas, przed kilkoma dekadami Robert Schumann powiedział, że „albo Europa będzie chrześcijańska, albo nie będzie jej wcale”.

Za koniecznością podjęcia proponowanej Karty przemawia m.in. fakt sformułowania przez komisarz ds. równości Unii Europejskiej Helenę Dalli dokumentu poświęconego „polityce integracyjnej Unii Europejskiej”.

W tekście, do którego autorstwa pani Dalli, opisano kryteria językowe jakimi powinni posługiwać się urzędnicy w relacjach tak między sobą jak i ze światem zewnętrznym. W efekcie z języka powinny zniknąć takie określenia jak Boże Narodzenie – zamiast niego lepiej posługiwać się opisem „okres świąteczny”, podobnie należy dążyć do likwidacji posługiwania się zbyt chrześcijańskimi imionami. Komisja Europejska podkreśla konieczność unikania „uznania kogokolwiek za chrześcijanina”. Autorzy dokumentu tłumaczą to faktem, że nie każdy obchodzi święta Bożego Narodzenia.

Cytując za dziennikiem Il Giornale:

„W imię polityki równości Komisja Europejska atakuje Boże Narodzenie, zachęcając jednocześnie, aby w trakcie rozmów nie używać zwrotów kojarzących się z chrześcijaństwem. I tak np. zaleca się, aby nie używać sformułowania „okres świąteczny może być stresujący”, ale „okres wakacyjny może być stresujący”. Komisja posuwa się do tego, że odradza nawet używanie imion chrześcijańskich. „Dlatego zamiast »Maria i Jan są parą międzynarodową«, musimy powiedzieć »Malika i Giulio są parą międzynarodową«. To nie wszystko: „Np. zabronione jest używanie zwrotu „Panna lub Pani”, jak również zabrania się rozpoczynania konferencji od zwrotu w stronę publiczności „Panie i panowie”.

„Musimy zawsze oferować wszechstronną komunikację, zapewniając w ten sposób, że każdy jest doceniany we wszystkich naszych materiałach, bez względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub wyznanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną” – wskazuje w przedmowie komisarz Helena Dalli, była działaczka Maltańskiej Partii Pracy - wspierającej niegdyś Muammara Kaddafiego oraz partii sprzeciwiającej się akcesji Malty do UE.

Do tego, mężczyzna z brodą z dzieckiem na ręku jako Matka Boża w objęciach ciemnoskórego drugiego mężczyzny na opublikowanym zdjęciu. Tęczowa Święta Rodzina na okładce niemieckiego magazynu – to inicjatywa „ambasadora” LGBTiQ przy Parlamencie Europejskim Riccardo Simonettiego z grudnia 2021 roku.

W tym kontekście wszystkim polecamy słowa Świętego Jana Pawła II z 13 czerwca 2003 roku na temat Karty Praw Rodziny: „Chciałbym z tego miejsca ponowić wezwanie skierowane do przywódców narodów oraz twórców prawa, aby sumiennie wypełniali swe zadania obrony rodziny oraz promowali kulturę życia. W tym roku przypada dwudziesta rocznica opublikowania przez

Stolicę Apostolską Karty Praw Rodziny. Zawiera ona «podstawowe prawa właściwe owej naturalnej i powszechnej społeczności, jaką jest rodzina». Są to prawa «dyktowane przez ludzkie sumienie jako wartości wspólne całemu rodzajowi ludzkiemu», prawa które «wypływają ostatecznie z tego prawa, które zostało wpisane przez Stwórcę w serce każdego człowieka». Mam nadzieję, że ten ważny dokument będzie nadal cenną pomocą i punktem odniesienia dla osób, które z różnych racji pełnią zadania i funkcje społeczne i polityczne.”

Czas zatem najwyższy, aby polskie samorządy przyjęły odpowiednie uchwały intencjonalne, w kształcie, który przedstawiamy poniżej.

PROJEKT

KARTA PRAW RODZINY

przedłożona przez Stolicę Apostolską wszystkim ludziom, instytucjom i władzom zainteresowanym misją rodziny w świecie współczesnym

WPROWADZENIE

Karta Praw Rodziny powstała na życzenie wyrażone przez Synod Biskupów, który odbywał się w Rzymie w 1980 r. i był poświęcony "Zadaniom chrześcijańskiej rodziny we współczesnym świecie" (por. *Propositio* n. 42). Jego Świątobliwość Papież Jan Paweł II w *Adhortacji Apostolskiej Familiaris consortio* (n. 46) podjął życzenie Synodu i zobowiązał Stolicę Apostolską do opracowania Karty Praw Rodziny po to, aby mogła być ona przedłożona zainteresowanym środowiskom i władzom. Ważne jest właściwe zrozumienie natury i stylu przedstawionej tutaj Karty.

Dokument ten nie stanowi wykładu teologii dogmatycznej czy moralnej na temat małżeństwa i rodziny, chociaż wyraża myśl Kościoła w tej dziedzinie. Nie jest także kodeksem postępowania przeznaczonym dla zainteresowanych osób czy instytucji. Również nie jest to zwykła deklaracja teoretycznych zasad dotyczących rodziny. Celem Karty jest przedstawienie wszystkim współczesnym chrześcijanom i niechrześcijanom ujęcia - na tyle pełnego i uporządkowanego, na ile to było możliwe - podstawowych praw właściwych owej naturalnej i powszechnej społeczności, jaką jest rodzina.

Przedstawione w Karcie prawa są wyrażone w niej ze świadomością, kim jest człowiek i czym są wspólne wartości całego rodzaju ludzkiego. Wizja chrześcijańska jest w niej obecna jako światło Objawienia Bożego, które oświeca naturalną rzeczywistość rodziny. Prawa w niej zawarte wypływają ostatecznie z tego prawa, które zostało wpisane przez Stwórcę w serce każdego człowieka. Społeczeństwo jest powołane do obrony tych praw przed jakimkolwiek ich naruszeniem oraz do poszanowania ich i szerzenia tego, co się składa na ich integralną treść. Przedstawione tu prawa winny być rozpatrywane zgodnie ze specyficznym charakterem Karty. W niektórych wypadkach są to normy ściśle wiążące prawnie; w innych postulaty i zasady odnoszące się do prawodawstwa, jakie winno być stworzone i do rozwoju polityki rodzinnej. Zawsze są profetycznym wezwaniem na rzecz instytucji rodziny, wymagającej szacunku oraz ochrony przed wszelkiego rodzaju uzurpacją.

Prawie wszystkie zawarte tu zasady można zresztą znaleźć w innych dokumentach, zarówno w dokumentach Kościoła, jak i w dokumentach wspólnoty międzynarodowej. Celem niniejszej Karty jest dostarczenie lepszego i bardziej precyzyjnego ich opracowania oraz zebranie ich w

organiczną, porządkową i usystematyzowaną całość. Do tekstu dołączono wykaz "Źródeł i materiałów", do których się odwoływano i z których zaczerpnięto niektóre sformułowania.

Obecnie Kartę Praw Rodziny przedstawia Stolica Apostolska, centralna i najwyższa instytucja władzy Kościoła katolickiego. Dokument został ubogacony bardzo wieloma uwagami i sugestiami, stanowiącymi owoc szerokiej konsultacji przeprowadzonej wśród członków Konferencji Episkopatu całego Kościoła, jak również spośród znawców tej dziedziny, reprezentujących różne kultury.

Potwierdzając, dla dobra społeczeństwa, powszechną świadomość podstawowych praw rodziny, Karta dostarcza tym wszystkim, którzy dzielą odpowiedzialność za wspólne dobro, model i punkt odniesienia dla opracowania ustawodawstwa i polityki rodzinnej oraz ukierunkowanie dla programów działania. Równocześnie Stolica Apostolska przedkłada z całym zaufaniem ten dokument międzynarodowym organizacjom rządowym, które, z racji swej kompetencji oraz ze względu na działalność podejmowaną dla obrony i popierania praw człowieka, nie mogą nie dostrzegać łamania podstawowych praw rodziny czy godzić się na ich łamanie.

Oczywiście, Karta jest skierowana także do samych rodzin: celem jej jest umocnienie w nich świadomości niezastąpionej roli i miejsca, jakie zajmuje rodzina: pragnie zachęcić rodziny do łączenia się między sobą dla obrony i umacniania swych praw; jest dla rodzin zachętą do wypełniania ich zadań, by w dzisiejszym świecie rola rodziny była coraz wyraźniej ceniona i uznawana.

Wreszcie Karta zwraca się do wszystkich, mężczyzn i kobiet, aby mając na uwadze obecne i przyszłe dobro ludzkości, uczynili wszystko dla zapewnienia ochrony praw rodziny i umocnienia instytucji rodziny.

Stolica Apostolska ogłaszając niniejszą Kartę, oczekiwaną przez przedstawicieli Episkopatów całego świata, zwraca się ze szczególnym apelem do wszystkich członków Kościoła i wszystkich instytucji kościelnych, aby z całą mocą dali świadectwo chrześcijańskiemu przekonaniu, że nic nie jest w stanie zastąpić rodziny w wypełnianiu jej misji oraz by starali się zapewnić rodzinom i rodzicom niezbędną oparcie oraz pomoc w wypełnianiu zadań, które Bóg im powierzył.

WSTĘP

Stwierdzając, że:

- A. prawa ludzkie, chociaż ujęte jako prawa jednostki, posiadają podstawowy wymiar społeczny, wyrażający się w sposób zasadniczy i przyrodzony w rodzinie;
- B. rodzina zbudowana jest na małżeństwie, głębokim i uzupełniającym się związku mężczyzny i kobiety, który opiera się na nierozdzielnej więzi małżeństwa zawartego dobrowolnie i publicznie, otwartego na przekazywanie życia;
- C. małżeństwo jest instytucją naturalną, wyłącznie jemu powierzona jest misja przekazywania życia;
- D. rodzina, związek naturalny, pierwotny w stosunku do państwa czy jakiegokolwiek innej wspólnoty, posiada swoje własne, niezbywalne prawa;
- E. rodzina, będąca czymś znacznie więcej niż tylko zwykłą jednostką prawną, społeczną czy

- ekonomiczną, stanowi wspólnotę miłości i solidarności, jedyną pod względem możliwości nauczania i przekazywania wartości kulturalnych, etycznych, społecznych, duchowych i religijnych, istotnych dla rozwoju i powodzenia własnych członków oraz społeczeństwa;
- F. rodzina jest miejscem spotkania różnych pokoleń, które pomagają sobie wzajemnie w osiągnięciu pełniejszej mądrości życiowej oraz w godzeniu praw poszczególnych osób z wymaganiami życia społecznego;
 - G. rodzina i społeczeństwo, połączone ze sobą żywotnymi i organicznymi więzami, uzupełniają się w funkcji obrony i rozwoju dobra wszystkich ludzi i każdego człowieka
 - H. doświadczenie różnych kultur na przestrzeni wieków unaoczniało konieczność uznawania i obrony instytucji rodziny przez społeczeństwo;
 - I. społeczeństwo, a w szczególności państwo i organizacje międzynarodowe, winny czynić wszystko co możliwe celem zabezpieczenia wszelkiej pomocy - politycznej, ekonomicznej, społecznej i prawnej - niezbędnej do umocnienia jedności i stabilności rodziny, tak aby mogła ona sprostać swym specyficznym zadaniom;
 - J. prawa, podstawowe potrzeby, powodzenie i wartości rodziny, choć w wielu wypadkach są coraz lepiej chronione, często jednak nie są uznawane, a nawet są zagrożone przez różne ustawy, instytucje i programy społeczno-ekonomiczne;
 - K. wiele rodzin jest zmuszonych do życia w warunkach ubóstwa, które uniemożliwiają wypełnianie przez nie z godnością ich roli;
 - L. Kościół katolicki, świadom tego, że dobro człowieka, społeczeństwa i samego Kościoła związane jest z życiem rodziny, zawsze uważał, że jego posłannictwem jest głoszenie wszystkim wpisanego w naturę ludzką zamysłu Bożego, dotyczącego małżeństwa i rodziny, popieranie ich i obrona przed jakimikolwiek atakami;
 - M. Synod Biskupów, zebrany w 1980 r., wyraźnie zalecił opracowanie Karty Praw Rodziny i przedłożenie jej wszystkim zainteresowanym.

Stolica Apostolska, po zasięgnięciu opinii Konferencji Episkopatów, przedkłada obecnie

KARTĘ PRAW RODZINY

i wzywa wszystkie państwa, organizacje międzynarodowe oraz wszystkie instytucje i osoby zainteresowane do szanowania tych praw, do zapewnienia rzeczywistego ich uznawania i przestrzegania.

ARTYKUŁ 1

Każdy człowiek ma prawo do swobodnego wyboru drogi życiowej, a więc do zawarcia związku małżeńskiego i założenia rodziny albo do pozostawania w stanie bezzennym.

- a. Każdy mężczyzna i każda kobieta, po osiągnięciu wieku odpowiedniego do zawarcia małżeństwa i posiadający niezbędne do jego zawarcia zdolności, ma prawo do pobrania się i założenia rodziny, bez żadnej dyskryminacji; ustawowe ograniczenia tego prawa, stałe lub czasowe, mogą być wprowadzane jedynie wówczas, gdy wypływają z

obiektywnych i poważnych wymagań samej instytucji małżeństwa oraz jego znaczenia publicznego i społecznego; w każdym przypadku muszą one szanować godność i podstawowe prawa człowieka.

- b. Ci, którzy zamierzają się pobrać i założyć rodzinę, mają prawo oczekiwać ze strony społeczeństwa zapewnienia im takich warunków moralnych, wychowawczych, społecznych i ekonomicznych, które pozwolą im z całą świadomością i odpowiedzialnością wykonywać prawo do małżeństwa.
- c. Władze publiczne winny wspierać instytucjonalną wartość małżeństwa; związki pozamałżeńskie nie mogą być stawiane na równi z małżeństwami zawartymi w sposób właściwy.

ARTYKUŁ 2

Małżeństwo może zostać zawarte wyłącznie za dobrowolną i obopólną zgodą, odpowiednio wyrażoną.

- a. Doceniając tradycyjną w wielu kręgach kulturowych rolę rodziny w kierowaniu decyzjami dzieci, należy wystrzegać się wszelkiego przymusu, który przeszkadzałby w wyborze określonej osoby na współmałżonka.
- b. Przyszli małżonkowie posiadają prawo do wolności religijnej; tak więc żądanie odrzucenia wiary lub zmiany wyznania niezgodnie z sumieniem, stawiane jako warunek zawarcia małżeństwa, jest pogwałceniem tego prawa.
- c. W naturalnym uzupełnianiu się mężczyzny i kobiety oboje oni posiadają w małżeństwie tę samą godność i równe prawa.

ARTYKUŁ 3

Małżonkowie mają niezbywalne prawo do założenia rodziny i decydowania o czasie narodzin i liczbie dzieci, uwzględniając w pełni obowiązki wobec siebie samych, wobec dzieci już narodzonych, rodziny i społeczeństwa, we właściwej hierarchii wartości i zgodnie z naturalnym porządkiem moralnym, który wyklucza uciekanie się do antykoncepcji, sterylizacji, spędzania płodu.

- a. Poczynania władz publicznych lub organizacji, zmierzające do ograniczenia w jakikolwiek sposób wolności małżonków w podejmowaniu decyzji co do potomstwa, stanowią ciężką obrazę godności ludzkiej i sprawiedliwości.
- b. W stosunkach międzynarodowych pomoc gospodarcza udzielana na rzecz rozwoju ludów nie może być uzależniana od akceptacji programów antykoncepcji, sterylizacji czy spędzania płodu.
- c. Rodzina ma prawo do pomocy ze strony społeczeństwa w tym, co dotyczy wydania na świat i wychowania dzieci. Małżeństwa wielodzietne mają prawo do odpowiedniej pomocy i nie mogą być poddawane dyskryminacji.

ARTYKUŁ 4

Życie ludzkie, od samego poczęcia, bezwzględnie winno być otoczone troską i szacunkiem.

- a. Spędzanie płodu jest bezpośrednim pogwałceniem podstawowego prawa każdej istoty ludzkiej - prawa do życia.
- b. Poszanowanie dla godności ludzkiej wyklucza jakiejkolwiek manipulacje eksperymentalnie dokonywane na ludzkim embrionie lub inne jego wykorzystywanie.
- c. Każda interwencja w dziedzictwo genetyczne osoby ludzkiej, której celem nie jest korekta anomalii, stanowi pogwałcenie prawa do nienaruszalności fizycznej i pozostaje w sprzeczności z dobrem rodziny.
- d. Zarówno przed, jak i po narodzeniu, dzieci mają prawo do ochrony i specjalnej opieki; to samo dotyczy matek w okresie ciąży i - w rozsądnych wymiarach - po porodzie.
- e. Wszystkie dzieci, bez względu na to, czy narodziły się z małżeństwa, czy też ze związku pozamałżeńskiego, posiadają takie same prawa do opieki społecznej i do troski o pełny rozwój ich osobowości.
- f. Sieroty oraz dzieci pozbawione rodziców czy opiekunów winny być otoczone przez społeczeństwo szczególną troską. W sprawach dotyczących adopcji lub przyjęcia dzieci na wychowanie przez inną rodzinę, państwo powinno wprowadzić odpowiednie ustawy prawne, które ułatwią rodzinom zdolnym do tego przyjęcie dzieci potrzebujących opieki - na stałe lub czasowo - a jednocześnie uwzględniające naturalne prawa rodziców.
- g. Dzieci upośledzone posiadają prawo do tego, by w domu i w szkole mieć warunki sprzyjające ich ludzkiemu rozwojowi.

ARTYKUŁ 5

Rodzice, ponieważ dali życie dzieciom, mają pierwotne, niezbywalne prawo i pierwszeństwo do wychowania potomstwa i dlatego muszą być uznani za pierwszych i głównych jego wychowawców.

- a. Rodzice mają prawo do wychowania dzieci zgodnie ze swoimi przekonaniem moralnym i religijnym, z uwzględnieniem tradycji kulturalnych rodziny, które sprzyjają dobru i godności dziecka; winni także otrzymywać od społeczeństwa odpowiednią pomoc i wsparcie konieczne do wypełnienia roli wychowawców.
- b. Rodzice mają prawo do swobodnego wyboru szkół lub innych środków niezbędnych do kształcenia dzieci, zgodnie z własnymi przekonaniem. Władze publiczne winny sprawić, że rozdział dotacji publicznych będzie rzeczywiście umożliwiał rodzicom korzystanie z tego prawa, bez nakładania na nich niesprawiedliwych ciężarów. Rodzice nie powinni, w sposób bezpośredni czy pośredni, być zmuszani do dodatkowych wydatków, co stanowiłoby niesprawiedliwą przeszkodę lub ograniczenie możliwości korzystania z tego uprawnienia.
- c. Rodzice mają prawo do tego, że ich dzieci nie będą musiały uczęszczać do szkół, które

ARTYKUŁ 4

Życie ludzkie, od samego poczęcia, bezwzględnie winno być otoczone troską i szacunkiem.

- a. Spędzanie płodu jest bezpośrednim pogwałceniem podstawowego prawa każdej istoty ludzkiej - prawa do życia.
- b. Poszanowanie dla godności ludzkiej wyklucza jakiejkolwiek manipulacje eksperymentalnie dokonywane na ludzkim embrionie lub inne jego wykorzystywanie.
- c. Każda interwencja w dziedzictwo genetyczne osoby ludzkiej, której celem nie jest korekta anomalii, stanowi pogwałcenie prawa do nienaruszalności fizycznej i pozostaje w sprzeczności z dobrem rodziny.
- d. Zarówno przed, jak i po narodzeniu, dzieci mają prawo do ochrony i specjalnej opieki; to samo dotyczy matek w okresie ciąży i - w rozsądnych wymiarach - po porodzie.
- e. Wszystkie dzieci, bez względu na to, czy narodziły się z małżeństwa, czy też ze związku pozamałżeńskiego, posiadają takie same prawa do opieki społecznej i do troski o pełny rozwój ich osobowości.
- f. Sieroty oraz dzieci pozbawione rodziców czy opiekunów winny być otoczone przez społeczeństwo szczególną troską. W sprawach dotyczących adopcji lub przyjęcia dzieci na wychowanie przez inną rodzinę, państwo powinno wprowadzić odpowiednie ustawy prawne, które ułatwią rodzinom zdolnym do tego przyjęcie dzieci potrzebujących opieki - na stałe lub czasowo - a jednocześnie uwzględniające naturalne prawa rodziców.
- g. Dzieci upośledzone posiadają prawo do tego, by w domu i w szkole mieć warunki sprzyjające ich ludzkiemu rozwojowi.

ARTYKUŁ 5

Rodzice, ponieważ dali życie dzieciom, mają pierwotne, niezbywalne prawo i pierwszeństwo do wychowania potomstwa i dlatego muszą być uznani za pierwszych i głównych jego wychowawców.

- a. Rodzice mają prawo do wychowania dzieci zgodnie ze swoimi przekonaniami moralnymi i religijnymi, z uwzględnieniem tradycji kulturalnych rodziny, które sprzyjają dobru i godności dziecka; winni także otrzymywać od społeczeństwa odpowiednią pomoc i wsparcie konieczne do wypełnienia roli wychowawców.
- b. Rodzice mają prawo do swobodnego wyboru szkół lub innych środków niezbędnych do kształcenia dzieci, zgodnie z własnymi przekonaniami. Władze publiczne winny sprawić, że rozdział dotacji publicznych będzie rzeczywiście umożliwiał rodzicom korzystanie z tego prawa, bez nakładania na nich niesprawiedliwych ciężarów. Rodzice nie powinni, w sposób bezpośredni czy pośredni, być zmuszani do dodatkowych wydatków, co stanowiłoby niesprawiedliwą przeszkodę lub ograniczenie możliwości korzystania z tego uprawnienia.
- c. Rodzice mają prawo do tego, że ich dzieci nie będą musiały uczęszczać do szkół, które

nie zgadzają się z ich własnymi przekonaniem i religijnymi. W szczególności wychowanie seksualne, stanowiące podstawowe prawo rodziców, winno dokonywać się zawsze pod ich troskliwym kierunkiem, zarówno w domu, jak i w wybranych i kontrolowanych przez nich ośrodkach wychowawczych.

- d. Naruszane są prawa rodziców, gdy państwo narzuca obowiązkowy system wychowania, z którego zostaje usunięta całkowicie formacja religijna.
- e. Podstawowe prawo rodziców do wychowywania dzieci powinno być wspierane przez rozmaite formy współpracy rodziców z nauczycielami i kierownictwem szkoły, a w szczególności przez dopuszczenie obywateli do uczestnictwa w działalności szkoły oraz w określaniu i wprowadzaniu w życie polityki wychowawczej.
- f. Rodzina ma prawo wymagać, by środki społecznego przekazu stanowiły pozytywne narzędzie budowania społeczeństwa i by wspierały podstawowe wartości rodziny. Jednocześnie rodzina ma prawo do odpowiedniej ochrony, a w szczególności do ochrony swych najmłodszych członków, przed ujemnymi wpływami i nadużyciami ze strony środków przekazu

ARTYKUŁ 6

Rodzina ma prawo istnieć i rozwijać się jako rodzina.

- a. Władze publiczne winny uznawać i wspierać godność, słuszną niezależność, intymność, integralność i stałość każdej rodziny.
- b. Rozwód narusza samą instytucję małżeństwa i rodziny.
- c. System rodziny wielkiej, tam, gdzie istnieje, winien być otaczany szacunkiem i opieką, by mógł lepiej wypełniać swoją tradycyjną funkcję w zakresie solidarności i wzajemnej pomocy, przy jednoczesnym uznawaniu praw małej rodziny i godności każdego z jej członków jako osoby.

ARTYKUŁ 7

Każdej rodzinie przysługuje uprawnienie do swobodnego organizowania życia religijnego w ognisku domowym pod kierunkiem rodziców, jak również prawo do publicznego wykonywania i głoszenia swojej wiary, uczestniczenia w kulcie publicznym oraz swobodnego wyboru programów wychowania religijnego, bez znoszenia z tego powodu jakiegokolwiek dyskryminacji.

ARTYKUŁ 8

Rodzina ma prawo do wypełniania swej funkcji społecznej i politycznej w budowaniu społeczeństwa.

- a. Rodziny mają prawo do zrzeszania się z innymi rodzinami i instytucjami celem właściwego i gorliwego wypełniania swych zadań, a także dla ochrony praw rodziny, popierania jej dobra i reprezentowania interesów.

- b. Rodziny i zrzeszenia rodzin winny mieć zapewnione prawo do wypełnienia właściwej im roli w przygotowywaniu i wprowadzaniu w życie programów gospodarczych, społecznych, prawnych i kulturalnych, mających wpływ na życie rodzinne.

ARTYKUŁ 9

Rodziny mają prawo oczekiwać od władz publicznych właściwej, nikogo nie dyskryminującej polityki rodzinnej w kwestiach prawnych, gospodarczych, społecznych, finansowych.

- a. Rodziny mają prawo do takich warunków ekonomicznych, które im zagwarantują odpowiadający ich godności poziom życia i pełny rozwój. Nie wolno pozbawiać ich prawa do nabywania i posiadania dóbr prywatnych, które sprzyjałyby stabilizacji życia rodzinnego; prawa dotyczące dziedziczenia i przekazywania majątku winny respektować potrzeby i uprawnienia członków rodziny.
- b. Rodziny mają prawo spodziewać się, że społeczeństwo, przewidując ich potrzeby, zapewni im pomoc w nadzwyczajnych wypadkach, takich jak przedwczesna śmierć jednego lub obojga rodziców, opuszczenie rodziny przez jednego z małżonków, w razie wypadku, choroby czy inwalidztwa, w razie bezrobocia lub wtedy, gdy rodzina musi ponosić dodatkowe ciężary związane ze starością, niedorozwojem fizycznym czy umysłowym któregoś ze swych członków, czy też w związku z wychowaniem dzieci.
- c. Osoby starsze mają prawo do tego, by mieć zapewnione miejsce - we własnej rodzinie lub, gdy jest to niemożliwe, w instytucjach do tego powołanych - gdzie mogłyby dożywać swej starości, wykonując czynności dostosowane do ich wieku i zapewniające im udział w życiu społecznym.
- d. Prawa i potrzeby rodziny, a w szczególności wartość jedności rodzinnej, winny być uszanowane również w polityce i ustawodawstwie karnym w taki sposób, aby więźniowie mogli pozostawać w kontakcie ze swoimi rodzinami, a rodziny w okresie uwięzienia któregoś ze swych członków otrzymywały niezbędne wsparcie.

ARTYKUŁ 10

Rodziny mają prawo do takiego systemu społecznego i gospodarczego, w którym organizacja pracy umożliwia członkom rodziny wspólne życie i nie zagraża jedności, powodzeniu i stabilności rodziny, zapewniając jednocześnie możliwość zdrowego wypoczynku.

- a. Wynagrodzenie za pracę winno być wystarczające do założenia i godnego utrzymania rodziny, czy to dzięki odpowiedniej płacy, określonej jako "płaca rodzinna", czy też dzięki innym środkom społecznym, jak zasiłki rodzinne bądź wynagrodzenie pracy domowej jednego z rodziców; powinno być ono takie, aby matka nie była zmuszona do pracy poza domem ze szkodą dla życia rodziny, a zwłaszcza wychowywania dzieci.
- b. Należy uznać i szanować pracę matki w domu, zgodnie z wartością, jaką przynosi ona rodzinie i społeczeństwu.

ARTYKUŁ 11

Rodzina ma prawo do mieszkania odpowiedniego dla życia rodzinnego i dostosowanego do liczby jej członków, w miejscu zapewniającym podstawowe usługi konieczne do życia rodziny i wspólnoty.

ARTYKUŁ 12

Rodziny migrantów mają prawo do takiej samej ochrony społecznej, jaka przysługuje innym rodzinom.

- a. Rodziny imigrantów mają prawo do poszanowania własnej kultury oraz do wsparcia i opieki koniecznej dla ich włączenia się we wspólnotę, do której wnoszą swój wkład.
- b. Emigranci zatrudnieni w jakimś kraju mają prawo do jak najszybszego sprowadzenia swoich rodzin.
- c. Uchodźcy mają prawo oczekiwać ze strony władz publicznych i organizacji międzynarodowych pomocy w połączeniu się z własnymi rodzinami.

Rzym, 1983 r.

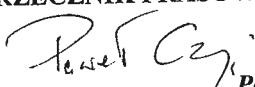
Przypisy:

1. Rerum novarum, 9; Gaudium et spes, 24.
2. Pacem in terris, 1; Gaudium et spes, 48, 50; Familiaris consortio, 19; Codex Iuris Canonici, 1056. 3. Gaudium et spes, 50; Humanae vitae, 12; Familiaris consortio, 28.
4. Rerum novarum, 9-10; Familiaris consortio, 45.
5. Familiaris consortio, 43.
6. Gaudium et spes, 52; Familiaris consortio, 21.
7. Gaudium et spes, 52; Familiaris consortio, 42, 45.
8. Familiaris consortio, 45.
9. Familiaris consortio, 46.
10. Familiaris consortio, 6, 77.
11. Familiaris consortio, 3, 46.
12. Familiaris consortio, 46.
13. Rerum novarum, 9; Pacem in terris, 1; Gaudium et spes, 26; Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, 16, 1.
14. Codex Iuris Canonici, 1058 i 1077; Powszechna Deklaracja..., 16, 1.
15. Gaudium et spes, 52; Familiaris consortio, 81.
16. Gaudium et spes, 52; Familiaris consortio, 81-82.
17. Gaudium et spes, 52; Codex Iuris Canonici, 1057 § 1; Powszechna Deklaracja..., 16, 2. 18. Gaudium et spes, 52.
19. Dignitatis humanae, 6.
20. Gaudium et spes, 49; Familiaris consortio, 19, 22; Codex Iuris Canonici, 1135; Powszechna Deklaracja..., 16, 1.
21. Populorum progressio, 37; Gaudium et spes, 50, 87; Humanae vitae, 10; Familiaris consortio, 30, 46.
22. Familiaris consortio, 30.
23. Familiaris consortio, 30.
24. Gaudium et spes, 50.
25. Gaudium et spes, 51; Familiaris consortio, 26.
26. Humanae vitae, 14; Kongregacja Doktryny Wiary: Deklaracja o przerywaniu ciąży, 18 XI 1974; Familiaris consortio, 30.

27. Jan Paweł II: Przemówienie do Papieskiej Akademii Nauk, 23 X 1982.
28. Powszechna Deklaracja..., 25, 2; Deklaracja Praw Dziecka, preambuła i 4.
29. Powszechna Deklaracja..., 25, 2.
30. Familiaris consortio, 41.
31. Familiaris consortio, 77.
32. Divini magistri, 27-34; Gravissimum educationis, 3; Familiaris consortio, 36; Codex Iuris Canonici, 793, 1136.
33. Familiaris consortio, 46.
34. Gravissimum educationis, 7; Dignitatis humanae, 5; Jan Paweł II: Wolność religijna i Akt Końcowy z Helsinek (list do szefów państw sygnatariuszy Aktu Końcowego z Helsinek), 4 b; Familiaris consortio, 40; Codex Iuris Canonici, 797.
35. Dignitatis humanae, 5; Familiaris consortio, 37 i 40.
36. Dignitatis humanae, 5; Familiaris consortio, 40.
37. Familiaris consortio, 40; Codex Iuris Canonici, 796.
38. Paweł VI: Orędzie na 3 Światowy Dzień Środków Masowego Przekazu, 1969; Familiaris consortio, 76.
39. Familiaris consortio, 46.
40. Rerum novarum, 10; Familiaris consortio, 46, Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, 17.
41. Gaudium et spes, 48, 50.
42. Dignitatis humanae, 5; Wolność religijna i Akt Końcowy z Helsinek, 4 b; Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, 18.
43. Familiaris consortio, 44, 48.
44. Apostolicam actuositatem, 11; Familiaris consortio, 46, 75.
45. Familiaris consortio, 44-45.
46. Laborem exercens, 10, 19; Familiaris consortio, 45; Powszechna Deklaracja..., 16, 3 i 22; Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych, 10, 1.
47. Mater et magistra, 11; Laborem exercens, 10; Familiaris consortio, 45; Powszechna Deklaracja..., 22, 25; Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych, 7, a ii.
48. Familiaris consortio, 45-46; Powszechna Deklaracja..., 25, 1; Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Społecznych i kulturalnych, 9, 10, 1 i 10, 2.
49. Gaudium et spes, 52; Familiaris consortio, 27.
50. Laborem exercens, 19; Familiaris consortio, 77; Powszechna Deklaracja..., 23, 3.
51. Laborem exercens, 19; Familiaris consortio, 23 i 81.
52. Laborem exercens, 23.
53. Apostolicam actuositatem, 8; Familiaris consortio, 81; Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych, 11, 1.
54. Familiaris consortio, 77; Europejska Karta Społeczna, 19.

Z poważaniem

CZŁONEK ZARZĄDU - RZECZNIK PRASOWY ZChR,

Paweł Czyż
www.twitter.com/rzecznikZChR
 tel. 798297781

1. Wyrażam zgodę na podanie do wiadomości publicznych moich pełnych danych osobowych oraz danych organizacji na potrzeby publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej.
2. Wnoszę o informowanie nas o wszystkich działaniach Urzędu w sprawie tej petycji na adres e-mail: rzecznikprasowy@zchr.pl

www.zchr.pl

www.facebook.com/partia.zchr

partia.zchr@gmail.com